

De romantische stemming van Helena wordt meteen de kop ingedrukt door de reactie van Cooper: 'Je bedoelt met z'n allen wat naar de zon en de maan zitten turen? In het halfduister.'

'Als je het zo zegt, klinkt het supersaai',

zegt Keelin, die hun gesprek heeft gehoord. 'We maken het wel gezellig met een hapje, een drankje...'

'Ik kan mijn post niet zomaar verlaten', zegt Cooper. 'Borreltje. Barbequetje...' probeert Helena Cooper te overhalen.

En dat lukt ook, want hij glimlacht en zegt: 'Dat is iets anders! Wie komt er nog?'

'Gewoon wij', zegt Keelin.

Ook de anderen hebben het gesprek gehoord en vinden het een supergoed idee.

'Ik heb alvast mijn zonnebril om goed te kunnen kijken', zegt Sacha. Ze neemt haar zonnebril van tafel en zet die op.

'Ik heb rond die tijd net iets afgesproken. Met vrienden. Ik kom iets later', zegt Wilko.

'Vrienden, wie dan?' vraagt Helena.

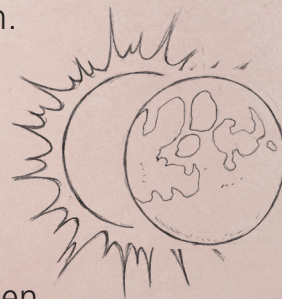
'Die zijn toch allemaal hier?'

Wilko aarzelt. Keelin en Vlad weten ook niet waar Wilko het over heeft.

Cooper zet zich recht. 'Bon. Als er morgen iets belangrijks gebeurt, zal ik er zijn.'

Keelin glimlacht. 'Dan zullen we maar hopen dat de boeven zich rustig houden, hè Coop?'

Wanneer Cooper weg is en de anderen aan het werk zijn, ruimt Wilko enkele tafeltjes van het terras af.

Hij ziet niet dat de duistere man met de kapmantel, die Zavera heeft opgeroepen, hem vanachter de poort in de gaten houdt. Maar hij ruikt wel iets. Hij steekt zijn neus in de lucht en snuift. Wilko kijkt om zich heen, maar de man is net snel genoeg om achter de poort weg te duiken.

Vlad en Keelin komen naar Wilko toe.

'Is er iets?' vraagt Vlad.

'Wat is dat voor raar smoesje over morgenmiddag?' wil Keelin weten.

'Of heb je een of andere geheime vriendengroep waar wij niets van weten?' vraagt Vlad.

'Ik had gewoon even ongemerkt willen verdwijnen', geeft Wilko toe. 'Het gaat om die zonsverduistering.

Wij noemen dat de Zwarte Maan. De invloed daarvan is nog veel sterker dan die van een gewone volle maan.'

'Dus jij gaat nogal onrustig worden', zegt Keelin.

'Meer dan een beetje, denk ik. En ik zal zeker transformeren.'

Vlad glimlacht. 'Dat zou wel een beetje vreemd zijn, zo tussen onze vrienden.'

'In de weerwolfgeschriften staat dat de kracht van de Zwarte Maan de pure wolf in ons naar boven haalt.'

Ik heb het nog nooit meegemaakt, maar het leek me goed om de bossen in te gaan. Daar kom ik niemand tegen.'

'Hoelang duurt zo'n zonsverduistering eigenlijk?' vraagt Keelin.

'Geen idee. Jij, Wilko?' vraagt Vlad.

Wilko voelt weer iets en werpt nogmaals een blik naar de poort. Daardoor is hij even afgeleid en heeft hij de vraag niet gehoord. 'Huh?'

'Is er iets?' vraagt Keelin.

'Nee... Ja... Het leek alsof...'

Verder komt hij niet, want hij wordt onderbroken door Sacha, die achter hun rug opduikt. 'Zeven minuten, zo lang duurt het. Staat in mijn boek', zegt ze.

Sacha wijst om zich heen en geeft de nodige orders. 'Een thee en een fruitsap aan die kant. En een nieuwe klant daar onder de boom. Komaan, chop chop!'

'Ja, baas', zeggen Vlad en Keelin glimlachend, waarna ze in actie schieten.

Sacha richt zich tot Wilko en wijst naar de vuile glazen en koppen op de tafels. 'En dat kan meteen door naar de afwas, want... eens denken, wie was er nu ook alweer aan de beurt? Oh ja, ik weet het alweer. Begint met een "W" en eindigt op "ilko".'

Sacha wandelt lachend weg. Wilko moet ook lachen en verzamelt de vuile spullen.

